

Прето действие, втора картина.

Дам е някога живял в такава
чудесна пещера подобен дракон?
Красив тиракик! дъвопанга! гарван
с пера на гъльб! Ангел — вълк хищниски!
Нинючка твар с божествен гудек миз!
Противек на това, както казва
си бил: в едно лице светец и грешник!
Какво си търсиш, природо? в ада
щол си всерил в райски миста път
душа на демон? Никогд в подобна
великолепна подвъррана книга
с такъв украсен текот не се е крил. —
О, трябва ми в такъв дворец вълшебен
да обитава хитростта!

Доцката. —

О, не,
гест, свест у мъжете не търси!
Не всички са негодници, лъжци,
какви не още — всички мизмери!
Но не ми е сугата? Дайте, моля,
ракия! Мая грижа и кебала
и тия ички ще ме състарят.
О, срам за нашия Ромео — срам!

Жушета. —

Езикът ти да онемее! Срам?
Не е роден за срам Ромео: сам
срамот се би срашил на туй келт,
защото е достойно за престол!
Там би могла да бъде увенчана
единствена царица — гестността!
И аз помах да бъда против него!